

РЕШЕНИЕ

№ 2996

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 14.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12354** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето.

Образувано е по жалба на С. А. Х., срещу Експертно решение № 1234 от заседание № 108 от 13.06.2019г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по хирургични и ортопедични болести.

Изложени са твърдения за нарушение на материалния закон, като се претендира отмяната на административния акт като незаконосъобразен и постановяване на решение, с което да се определи по-висок процент на намалена работоспособност, съобразен с основното заболяване на жалбоподателя.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, не изпраща представител и не изразява становище.

Заинтересованите лица - ТЕЛК [фирма] С.-град, РУ „Социално подпомагане“-С., Агенция за хора с увреждания, РКМЕ към РЗИ С.-град, Район „К.“-Столична община, ТП на НОИ С.-град, РД „Социално подпомагане, редовно призовани не изпращат представител и не изразяват становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Експертно решение № 1420/24.04.2018г. на ТЕЛК [фирма], на оспорващата

С. Х. е определен краен процент на намалена работоспособност 40 %.

Това експертно решение е било обжалвано пред ответната страна НЕЛК, която е приела, че правилно е определен процента ТНР и е потвърдил решението на ТЕЛК. В оспорваното пред съда решение на НЕЛК е определена водеща диагноза - „Варикозни вени на долните крайници“. Определено е общо заболяване – Варикозни вени на ляв долен крайник. ХВБ III клас по ЦЕАП. Лумбална остеохондроза, раменен периартрит, гонартроза, лумбосакрална радикулопатия. А. хипертония, И., стенокардия II ФК, Захарен диабет. БКБ. А. тиреоидит.

За описаните заболявания НЕЛК е определил следния % ТНР, както следва:

- Варикозни вени на ляв долен крайник, при спазване на разпоредбите на Наредбата за медицинските експертизи за трудоспособността е определил 20 % трайно намалена работоспособност.

- Лумбална остеохондроза - 10 % ТНР.

- лумбална спондилоза с функционален дефицит, свързан с ограничена подвижност в кръста, за което е определени 10 % ТНР.

- раменен периартрит – не е определен % ТНР

- Психични, вътрешни и сърдечно-съдови – приел е че се касае за И., стенокардия II ф.к., митрална регургитация II ст., аортна регургитация и е определил 30 % ТНР

- Захарен диабет 2 тип - 10 % ТНР.

- Д. лумбосакрална радикулопатия /отпадна сетивна симптоматика/ при лумбална остеохондроза – 10 %.

С оглед характера на решенията на органите на експертизата-на индивидуални административни актове и на експертни медицински заключения, за изясняването на възникналите въпроси, свързани със специални знания в областта на медицината, с които съдът не разполага, е допусната съдебно-медицинска експертиза. Според вещото лице, административният орган правилно е определил % на ТНР като е счел, че преглед на лицето не е бил необходим, а тъй като за установените заболявания е даден максимално предвидения % ТНР като са взети под внимание и две от диагнозите – Сърдечна недостатъчност 2 ф.к. и И. 2 ф.к., които са недоказани. Вещото лице констатира, че от еднократно проведена Ехокардиография има данни за ПАХ и аневризма на междупредсърдната преграда, което налага допълнителни изследвания, включително инвазивни, въпреки което е определен максималния процент. Степента на умствена недостатъчност не е определена с изследване от специалист като в хода на проведеното съдебно заседание дава заключение, че

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице, легитимирано да го оспори. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за подаването на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното ЕР е постановено от компетентен орган- НЕЛК, специализиран състав по хирургични и ортопедични болести. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.49, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ, съгласно която НЕЛК се произнася с мотивирано експертно решение, постановено от специализиран състав, определен съобразно водещата диагноза. Консултациите на останалите специализирани състави

се вписват в експертното решение и са неразделна част от мотивите му-чл.49, ал.2 ПУОРОМЕРКМЕ.

Спазена е установената от чл.59 АПК форма, доколкото ЗЗдр и чл.49 ПУОРОМЕРКМЕ не съдържат специални изисквания в тази насока. Издаденото експертно решение е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити.

При постановяването му съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. НЕЛК се е произнесъл по допустима жалба срещу решението на ТЕЛК – подадена в срок и от заинтересовано лице по см. на чл.112, ал.1 ЗЗдр. Съгласно посочената разпоредба право на жалба имат освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността.

В съответствие с разпоредбата на чл.62 НМЕ/2010 г. степента на трайно намалената работоспособност се определя въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло. Установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит се съобразяват със съответната отправна точка съгласно Приложение № 1. Ако приетата точка предвижда диапазон "от ... до", процентът на трайно намалената работоспособност /вида и степента на увреждане/ се съобразява със степента на установения дефицит. Когато установеното увреждане не е посочено като отправна точка в Приложение № 1, но обуславя значителен функционален дефицит, за критерий се взема най-близката по съдържание точка, като в експертното решение се вписва "във връзка с точка ..." и се прави подробна обосновка /чл.62 от НМЕ/. В случая констатациите и изводите на НЕЛК в обжалваното решение не само не се опровергават, но и се потвърждават изцяло от приетата по делото СМЕ.

Съгласно Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти – Приложение № 2 към чл.63, ал.3 НМЕ, отправните точки за оценка на намалената работоспособност в проценти не изчерпват всички възможни страдания и техните комбинации, като следва да се има предвид водещата диагноза, констатираното заболяване и стадият на неговото развитие, функционалният дефицит, обусловен от заболяването, които следва да бъдат съобразени със съответната отправна точка от Приложение № 1 към чл.63, ал.1 НМЕ. Когато са налице няколко увреждания, за всяко от които в отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност е посочен отделен процент, но не е посочена такава комбинация от увреждания, общата оценка на вида и степента на увреждане се определя, като за основа се взема най-високият процент по съответната отправна точка и ако той не е 100 %, към него се прибавят от 5 до 20 % от сбора на процентите на останалите увреждания. Прибавеният процент е в зависимост от общото състояние на освидетелстваното лице, но не може да бъде по-висок от най-високия процент за останалите увреждания.

В съответствие с посочените в Приложение № 1 отправни точки и Методиката - Приложение № 2, съдът намира, че ответникът правилно е определил процента на степен на увреждане на освидетелстваното лице. Следва да се има предвид и това, че отправните точки за оценка на намалената работоспособност в проценти имат

указателен характер и органите на медицинската експертиза, ръководейки се от тях и правейки сравнение със сродни страдания и състояния, следва да определят във всеки отделен случай степента на трайно намалена работоспособност съобразно функционалния дефицит, до който те са довели при лицето, тъй като именно той е обективният определящ критерий. В случая на С. Х. са определени пет като най-високия % е за И..Стенокардия II ф.к., митрална регургитация Пст, аортна регургитация I ст., за което е определен 30% + 20% от сумата на % на другите заболявания /10%+10%+10%+20%=50%/, т.е. или към най високия процент 30%, се прибавя 20 % от сбора на другите заболявания /50%/, който е равен на 10 %, или 30 % + 10 % = 40 % ТНР. Горното се установява и от заключението на вещото лице, което съдът намира за недвусмислено, непредубедено и нетенденциозно, кореспондиращо изцяло с приложения и приет по делото доказателствен материал.

Предвид на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е постановен при спазване на материалноправни разпоредби, поради което не е налице основание за отмяна по чл. 146, т.4 от А. кодекс. Съдът при извършената служебна проверка по см. на чл.168 АПК не установи други нарушения при издаването на Експертно решение на НЕЛК, които да опорочават волеизявлението на административния орган и да съставляват основания за неговата отмяна.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващата следва да бъде осъдена да заплати направените по делото разноски, но тъй като е освободена от заплащане на разноски – определение от 26.10.2020г., в тежест на нея не следва да се възлагат такива.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Х., срещу Експертно решение № 1234 от заседание № 108 от 13.06.2019г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по хирургични и ортопедични болести.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: